

ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

ὑπ' ἀριθμ. 872

Α Λ Ε Ξ Ι Ο Σ

Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας

Πρός

Τόν ἱερό κλῆρο

καί τόν φιλόχριστο λαό τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

*«Ὁ ἀχώρητος παντί, πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί;
ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός;
πάντως ὡς οἶδεν ὡς ἠθέλησε καί ὡς ἠυδόκησεν...»*

(Κάθισμα)

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ γέννηση τοῦ Σωτῆρος συνιστᾷ τό πιό συγκλονιστικό γεγονός στήν ἱστορία τοῦ κόσμου. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐνώθηκε μέ τήν ἀνθρώπινη φύση, προκειμένου νά δημιουργήσῃ μιά νέα κατάσταση ἀνθρώπινης ζωῆς καί προοπτικῆς. Ὁ Θεάνθρωπος, μέ τήν ἐνανθρώπισή Του, χώρισε τήν ἱστορία τοῦ κόσμου στά δύο: Ἦταν ἡ μεταπτωτική περίοδος τῆς ἀπόγνωσης καί τῶν ἀδιεξόδων, μέ τήν προφητική πρόρρηση, ἀχνή ὥστόσο στίς ἀκοές τῶν ἀμύητων, καί εἶναι ἐφεξῆς ἡ καινούρια ἐποχή τῆς Χάριτος, τῆς Ἐλπίδας καί τῆς Καταλλαγῆς ἀνάμεσα στόν Οὐρανό καί στή γῆ.

Ὁ προαιώνιος Υἱός τοῦ Θεοῦ γίνεται σήμερον καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, γιά νά μπορέσῃ ὁ ἄνθρωπος νά ἐπανέλθῃ στόν Παράδεισο καί νά γίνῃ υἱός τοῦ Θεοῦ. Ὅπως στήν Δημιουργία ὁ Θεός ἔλαβε, ἀπό τήν παρθένο ἀκόμη, γῆ καί ἔδωσε σάρκα στόν ἄνθρωπο, ἔτσι καί μέ τή Θεία Γέννηση ἀπό τήν Παρθένο Θεοτόκο, ὁ Θεός ἐτοίμασε μιά καινούρια Δημιουργία. Ὁ Χριστός ἐγίνε μεσίτης Θεοῦ καί ἀνθρώπου, υἱοθέτησε τόν κτιστό ἄνθρωπο καί τόν κοινώνησε μέ τόν Ἄκτιστο Θεό. Ἡ Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἀπό ἄκρα συγκατάβαση, ἀνοίξε μιά νέα σελίδα στήν ἀνθρώπινη ἱστορία.

Μέ τήν Ἐνανθρώπιση τοῦ Χριστοῦ ἐξασφαλίστηκε ἡ δυνατότητα στόν ἄνθρωπο νά σπάσῃ τά δεσμά τῶν δυνάμεων πού συνέθλιβαν τήν ὑπαρξή του καί νά γίνῃ μέτοχος Θεοῦ. Ἡ Σάρκωση τοῦ Υἱοῦ σημαίνει καί τήν ἀγγελία τῆς βουλῆς τοῦ Θεοῦ, νά ἀνοίξῃ ὁ δρόμος τῆς σωτηρίας. Ὁ Χριστός, πού ἀνέλαβε ἐκουσίως τά δεινά τῆς ἀνθρώπινης φύσης, νά τά θεραπεύσῃ καί νά τά ἐξαγιάσῃ, ἦρθε, ἤδη ἀπό τίς πρῶτες στιγμές τῆς ζωῆς Του,

στήν ὀδυνηρή ἐπαφή μέ τήν ἀνθρώπινη ἀλαζονεία καί διαστροφή. Τόπος δέ βρίσκεται νά γεννηθεῖ ὁ Βασιλιάς τοῦ κόσμου· καταλήγει σέ ἕνα σπήλαιο. Εἶναι χειμώνας καί χρειάζεται θαλπωρή· ὅμως μονάχα οἱ ἀνάσες τῶν ζώων μποροῦν νά Τόν ζεστάνουν. Ἐπιπλέον, θεωρεῖται ἐπικίνδυνος καί ὡς νεογέννητο βρέφος. Ἡ οἰκογένειά Του φεύγει στήν Αἴγυπτο· ὁ Θεός γίνεται πρόσφυγας γιά νά σωθεῖ. Διώκεται Ἐκεῖνος πού ἦρθε νά εὐεργετήσῃ τήν ἀνθρωπότητα. Ἐλάχιστοι ἀπό τόν ἀπλό λαό ἀντιλήφθηκαν τί συνέβη. Ὁ Ἄρχοντας τοῦ Οὐρανοῦ καί γῆς, ὁ Κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, εἰσέρχεται στήν ἀνθρώπινη ἱστορία ἀθόρυβα καί ταπεινά. Δέν ἔχουμε τυμπανοκρουσίες καί φανταχτερές δηλώσεις, γιατί ὁ Σαρκούμενος σέβεται τήν ἀνθρώπινη ἐλευθερία καί θέλει νά καλέσει ἀγαπητικά καί ὄχι νά ἐπιβληθεῖ δυναμικά. Κι ἐμεῖς Τόν περιμένουμε, εὐλαβικά, κάνοντας Φάτνη τήν καρδιά μας καί ἐπαναλαμβάνοντας τά λόγια τοῦ ποιητῆ:

*«Σ' εὐχαριστῶ πού καταδέχτηκες
στή φάτνη τούτη νά ξανάρθης.
ὦ, μείνε χρόνια, χρόνια ἀτέλειωτα
μέσα μου, ἀφέντης καί μονάρχης»*

(Γ. Βερίτης)

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Συνηθισμένοι στήν τάση αὐτοπροβολῆς καί τήν κοινωνική ἀναγνώριση, θεωροῦμε προφανῶς σκάνδαλο τήν Ἄκρα Ταπείνωση τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ Κύριος ἔρχεται κοντά μας ὡς ἀφανής καί ἄσημος, χωρίς νά ἐπιστρατεύει θαυμαστές καί χειροκροτητές, πράγματα συνήθη παντοῦ καί πάντοτε. Ὁ Χριστός ἐνώνει τήν παλιά μέ τήν καινούρια ἱστορία μέ βήματα ταπεινά, σαρκούμενος μέ μόνη στόχευση τήν ἀγάπη καί τήν καταλλαγή. Ἐκεῖνος πού ἀγαπᾷ δέν εἶναι ἀλαζόνας καί δέν προκαλεῖ. Ἀντίθετα, βαδίζει στή ζωή ταπεινά, ἀθόρυβα, μέ καλοσύνη. Ἀγαπᾷ καί μοιράζεται τή ζωή του μέ τόν ἄλλο, γιά νά εἶναι μαζί εὐτυχεῖς. Στή δύναμη τῆς ἀγάπης στηρίζεται ὁ κόσμος καί μόνο μέ τήν ἀγάπη μπορεῖ νά προχωρήσει. Αὐτό τό μήνυμα τῆς ἀγάπης κομίζουν τά Χριστούγεννα, αὐτό τό μήνυμα ὀφείλουμε νά ἐγκολπωθοῦμε, γιά νά ἐορτάσουμε μέ ἐλπίδα τή Μεγάλη αὐτή Ἑορτή μαζί μέ τόν Χριστό.

ΧΑΡΟΥΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ καί ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ὁ Νικαίας Ἀλέξιος

† Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος